

КАФЕДРА ОРКЕСТРОВОГО ДИРИГУВАННЯ ТА ІНСТРУМЕНТОЗНАВСТВА

Оркестровий клас (Оркестр баянів)

Освітній ступінь
Спеціальність
Освітньо-наукова програма

«Магістр»
025 «Музичне мистецтво»
«Музичне мистецтво»
Баян

Курс	1, 2
Семестр	1-4

Статус

Обов'язкова

ECTS	20
Годин	600
Практичні	384
Самостійна робота	216

Форма контролю

Залік

Інформація про викладача

ПІБ	Франц Й. С., професор, секретар кафедри оркестрового диригування та інструментознавства Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського
e-mail	iosiffrants@ukr.net

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Програмою навчальної дисципліни **Оркестровий клас (Оркестр баянів)** для студентів освітнього ступеню «Магістр» в галузі знань: 02 «Культура і мистецтво», спеціальності: 025 «Музичне мистецтво», освітньо-науковою програмою: «Музичне мистецтво» (Баян) передбачено практичне виховання та підготовку оркестрових виконавців відповідно до професійної кваліфікації: артист – соліст – інструменталіст, артист оркестру, артист ансамблю, керівник оркестру (ансамблю), диригент, викладач – інструменталіст, викладач закладу вищої освіти, науковець-дослідник.

Метою навчальної дисципліни «Оркестровий клас» (Оркестр баянів) є підготовка оркестрових виконавців до роботи у творчих колективах (ансамблях, оркестрах), виховання диригентів та керівників оркестрів (ансамблів) баянів (практичний аспект). Ця мета полягає в тому, що під час гри в оркестрі майбутній виконавець-диригент спостерігає за роботою досвідченого керівника, бачить, якими технічними прийомами користується він для досягнення того чи іншого художнього результату, як глибоке знання партитури, активність та цілеспрямованість у розкритті задуму композитора об'єднують оркестрантів у музикантів-однодумців. Ці спостереження надають впевненості молодому диригенту під час роботи з оркестром.

Завданням навчальної дисципліни «Оркестровий клас» («Оркестр баянів») є опанування практичних прийомів і навичок оркестрового мистецтва як сукупності різноманітних аспектів оркестрової діяльності:

- засвоєння знань про зміст, організацію, форми та методи роботи в оркестровому колективі;
- виховання музиканта – інструменталіста – ансамбліста, здатного слухати, чути і корегувати свою власну гру на інструменті в процесі колективного виконавства;
- удосконалення індивідуальної техніки гри на оркестровому інструменті;
- удосконалення практичних навичок і вмінь колективної художньо-творчої діяльності;
- формування професійних знань, практичних навичок і вмінь артиста оркестру та диригента – керівника художньо-творчого колективу.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

знати:

- специфіку професійної діяльності оркестрового виконавця, його функціональні обов'язки і завдання;
- основоположні засади оркестрової майстерності, елементи внутрішньої і зовнішньої техніки;
- методологію роботи в оркестрі під час репетицій і концерту;
- засоби і прийоми сценічної взаємодії з артистами оркестру в контексті розкриття драматургії твору;

вміти:

- використовувати широке знання оркестрового репертуару, необхідного професійному виконавцю в його різноманітній суспільно-музичній діяльності;
- розуміти стилістику та застосування цих знань у виконавсько-педагогічній діяльності;
- враховувати специфіку колективу оркестру в контексті своєї професійної діяльності;
- проводити аналіз запропонованого музичного тексту (оркестрових партій);
- застосовувати елементи внутрішньої і зовнішньої техніки оркестрового виконавства, весь комплекс виразних засобів для створення художнього образу та драматургії;
- органічно взаємодіяти з артистами колективу та диригентом для розкриття драматургії твору.

ПЕРЕЛІК ТЕМ

- Тема 1. Організаційна робота.
- Тема 2. Теоретична робота над оркестровими партіями.
- Тема 3. Настроювання оркестру.
- Тема 4. Розігрування оркестру (відпрацювання основних елементів оркестрової звучності).
- Тема 5. Творчо-репетиційна робота.
- Тема 6 Генеральна репетиція та концертне виконання.
- Тема 7. Робота оркестру під керівництвом студентів випускників над атестаційною програмою.

ФОРМИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Практичні заняття, самостійна робота.

НАВЧАЛЬНІ РЕСУРСИ

Для більш ефективної комунікації з метою розуміння структури навчальної дисципліни та засвоєння матеріалу використовується електронна пошта, Viber, Zoom.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний (міжсесійний) контроль:

- вербальний: співбесіда, експрес-опитування;
- аналітичний: аналіз самопідготовки студента;
- практичний: виконання вправ, практичний показ;

Підсумковий контроль:

- вербальний: колоквиум;
- практичний: гра оркестрових партій

Підсумковий контроль проходить у формі диференційованого заліку наприкінці кожного семестру

Вимоги до заліку

1). Відвідування репетицій.

Гра в оркестрі це колективна творчість. Відсутність на репетиції навіть одного учасника (особливо виконавця сольних партій) не дає можливість якісного виконання того чи іншого музичного твору.

2). Якісна гра партій.

Всі учасники оркестру повинні готуватись до кожної репетиції як самостійно, так і з партнером по пульта, або в окремій групі оркестру. Від всіх студентів-оркестрантів вимагається:

- технічне опанування партій;
- набуття навичок ансамблевої гри, колективно-образного мислення.

Система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	Всього %
1.	Відвідування практичних занять	35
2.	Виконання самостійної роботи	40
3.	Заліки	25
	Всього	100

Критерії оцінювання знань студентів

90–100–А– відмінно

вичерпна і розгорнута відповідь на питання колоквиуму з аналізом сучасних літературних джерел, посиланням на інноваційні технології, досвід провідних вітчизняних і зарубіжних митців. Демонстрація високого рівня виконання практичних завдань, особистий творчий внесок у створення художнього образу та драматургії музичного твору.

82–89–В– добре

грунтовна відповідь на питання колоквиуму з аналізом літературних джерел, творчого доробку провідних митців. Демонстрація якісного рівня виконання практичних завдань, навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.

74–81–С– добре	повна відповідь на питання колоквиуму з посиланням на літературні джерела, творчий доробок провідних митців. Демонстрація достатнього рівня виконання практичних завдань, навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.
64–73–D– задовільно	відповідь на питання колоквиуму в необхідному обсязі без посилань на літературні джерела, творчий доробок митців, окремі неточності, їх виправлення за допомогою викладача. Демонстрація посереднього рівня виконання практичних завдань, навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.
60–63–Е– задовільно	відповідь на питання колоквиуму в мінімально допустимому обсязі, значні неточності, їх виправлення за допомогою викладача. Демонстрація посереднього рівня виконання практичних завдань, граничних навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.
35–59–FX– незадовільно	відповідь на питання колоквиуму в недостатньому обсязі, грубі помилки, неспроможність їх виправлення за допомогою викладача. Демонстрація низького рівня виконання практичних завдань, недостатня сформованість навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.
1–34–F– незадовільно	відповідь на питання колоквиуму на рівні елементарного розпізнання, неможливість відтворення навчального матеріалу на репродуктивному рівні. Неспроможність виконання практичних завдань, відсутність навичок створення художнього образу та драматургії музичного твору.

ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ

Навчальна дисципліна може викладатися для більшості студентів з особливими освітніми потребами.

ОРІЄНТОВНИЙ НАВЧАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИЙ РЕПЕРТУАР ДЛЯ ОРКЕСТРУ БАЯНІВ

1. Ж. Бізе. Сюїта «Арлезіанка»,
2. Е. Григ. Концерт для фортепіано, сюїта «Пер Гюнт».
3. Дж. Россіні. Увертюри.
4. В.А.Моцарт. Увертюри до опер, частини симфоній,
5. П. Дюка. Скерцо «Учень чародія».
6. М. Лисенко. Увертюра до опери «Тарас Бульба».
7. М. Калачевський. Ноктюрн. Романс.
8. Л. Колодуб “Українські танці”.
9. М. Різоль Концерт для баяна з оркестром (Фінал).
10. К. Мясков. Концертна п’єса для бандури з оркестром.
11. А. Гайдено. Сюїта "Рідні джерела":
 - 1) Ранок у Сорочинцях.
 - 2) Ярмарок.
 - 3) Гоголівська церква у Сорочинцях.

- 4) Чумацький шлях.
- 5) Щедрий вечір.
- 6) Козаки йдуть.
- 7) На Великдень.
12. Г. Верьовка. Плескач.
13. М. Скорик Мелодія з к/ф «Високий перевал».
14. М. Скорик. Танець.
15. А. Білошицький. Байлаора з Сюїти № 3 ("Іспанська").
16. Є. Льонко. Фольклореска.
17. М. Тимофіїв. Покутський сувенір.
18. А. П'яццолла. Пролог і танго.
19. В. Раду – С. Грінченко – “Весняна хора”,
20. К. Домінчен - Українська рапсодія
21. Д. Попічук – Фантазія на дві укр. теми
22. І. Альбеніс – Астурія
23. А. Нижник - Мактуб – Партита №39.
24. Ш. Гуно – “Полька” з опери “Фауст”
25. А. Білошицький, Сюїта «З глибини віків»
 1. Погляд на древній Київ
 1. Купальня Ольги
 2. На кріпосних стінах Іскоростеня
 3. Древлянське попелище
 4. Слава Володимирі і Добрині
27. Л. Ревуцький. Частини з симфоній.
28. С. Барбер – “Адажіо”
29. В. Попадюк – “Українська фантазія”
30. А. Білошицький Симфонії
31. В. Зубицький – “Concerto festivo”
32. В. Зубицький – “Адажіо”
33. О. Олексієнко – “Адажіо”
34. Обр. Г. Агратіно Закарпатський весільний танок “Березнян
35. О. Рибак - Танок пана та німф
36. А. Штогаренко. Сюїти.
37. Л. Колодуб. Чотири зошити «Українських танців».

Твори українських композиторів (власні інструментовки).

Рекомендовано також включати до репертуару оркестру твори різних напрямків, навіть естрадної музики, обробки фольклорної музики, оригінальні твори композиторів: А. Тимошенко, Е. Мілки, В. Івко, Б. Міхєєва, А. Гайдено, В. Власова, В. Зубицького, В. Рунчака.

Твори зарубіжних композиторів:

1. Й.-С. Бах. Скерцо з Сюїти для флейти.
2. Т. Альбіноні. Адажіо.
3. В. А. Моцарт. Увертюра до опери “Викрадення з сералю”.
4. Л. Бетховен. Увертюри “Егмонт”, “Коріолан”.
5. Ф. Шуберт. Незакінчена симфонія.
6. Й. Брамс. Симфонії № 3.4.
7. Й. Брамс. Угорські танці.
8. Дж. Россіні. Увертюра до опери “Сорока злодійка”.

9. Д.Белліні. Увертюра до опери “Норма”.
10. Ж.Бізе-Р.Щедрін. “Кармен-Сюїта”.
11. Ж.Бізе. Сюїта “Арлезіанка”.
12. Я.Сибеліус. Сумний вальс.
13. Г.Деліб. Піщикато.
14. Ф.Ліст. Марш Ракоці.
15. Е.Гріг. Концерт №1 для фортепіано з оркестром.
16. Е.Гріг. “Пер Гюнт” (сюїти №№ 1,2).
17. Х.Родрігес. Концерт для гітари з оркестром “Аранхуес”.
18. І.Альбеніс. Кордова.
19. Л.Андерсон. Міні-концерт.
20. А.Скулте. Арієтта.
21. А.П’яццолла. Танго.
22. Е.Дога. Кодри.

Твори українських композиторів:

1. М. Лисенко. Увертюра до опери “Тарас Бульба”.
2. М. Лисенко. Українська рапсодія №2.
3. М. Лисенко. Урочистий марш.
4. С. Гулак-Артемівський. Фрагменти з опери “Запорожець за Дунаєм”.
5. Б. Лятошинський Сюїта з музики до драми В. Шекспіра “Ромео і Джульєтта”.
6. Л. Ревуцький Козачок.
7. А. Штогаренко Гопак з сюїти “Пам’яті Лесі Українки”.
8. К. Домінчен Українська рапсодія.
9. І. Карабиць Увертюра “Святковий Київ”.
10. Л. Колодуб Гуцульська рапсодія.
11. Л. Колодуб Крокосчмейстерський марш.
12. Л. Колодуб Нічне інтермецо.
13. Л. Колодуб Сюїта “Фрески Софії Київської”.
14. Л. Колодуб Троїсті музики.
15. Л. Колодуб Український диксиленд.
16. Л. Колодуб Урочиста увертюра.
17. Обробка А. Пашкевича Історичний марш “Богдан Хмельницький”.
18. Обробка С.Творуна Старовинний запорізький марш.
19. Ю.Чичков. Фантазія на теми опери М.Лисенка “Наталка Полтавка”.

РЕКОМЕНДОВАНА НАУКОВО - МЕТОДИЧНА ЛІТЕРАТУРА

1. Барсова І. Книга про оркестр. Київ, 1981. 206 с.
2. Воєводін В. Педагогічні умови становлення творчого потенціалу майбутніх музикантів-виконавців в оркестровому класі: Автореферат. Київ, 2007.
3. Гуменюк А. Українські народні інструменти. Київ, 1967.
4. Гуцал В. Е. Інструментовка для оркестру українських народних інструментів. К : Муз. Україна, 1988. 78 с.
5. Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа) : підручник для вищ. та серед. навч. закл. Київ : НМАУ ім.П. І. Чайковського, 2005. 600 с.
6. Дейнега М. До проблеми українського народно-оркестрового виконавства / М. Дейнега // Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції: до 70-річчя

- кафедри народних інструментів Київської консерваторії (НМАУ) імені П. І. Чайковського : зб. ст. ; ред.-упоряд. М. А. Давидов. К., 2010. С. 61–68.
7. Іванов П. Оркестр українських народних інструментів. Київ, 1981.
 8. Ільченко О. О. Методичні рекомендації для самостійної роботи по вивченню курсу “Методика роботи з самодіяльним оркестром і ансамблем народних інструментів”. Київ, 1989.
 9. Ільченко О. О. Методичні рекомендації роботи з самодіяльним оркестром народних інструментів. Київ, 1986.
 10. Ільченко О. О. Народне оркестрове виконавство: аматорство і проблеми художності. Київ, 1994.
 11. Плужніков В. Професія диригента та шляхи її формування у західноєвропейській театральній-концертній практиці XIX ст.: Автореферат. Київ, 2007.
 12. Канерштейн М. Питання диригентської майстерності. Київ: Музична Україна, 1980.
 13. Колесса М. Ф. Основи техніки диригування / М. Ф. Колесса. – К. : Музична Україна, 1981. – 208 с.
 14. Луців Ю. Образне мислення диригента і художнє виконання музичного твору. Львів, 1985. 35 с.
 15. Разумний І. Практичний посібник з диригування. Державне видавництво образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР, Київ, 1959.
 16. Тольба В. Проблеми виконавства / Питання диригентської майстерності. Київ: "Музична Україна", 1980.
 17. Онуфрієнко А., Дяк І., Сливинський Ю. Читання партитур для оркестру народних інструментів. Київ: Музична Україна, 1980.
 18. Онуфрієнко А. Хрестоматія по диригуванню оркестром народних інструментів. Вип. 1,2. К., 1985, 1989.
 19. Кожухарь В. К. «Такі справи», 2010.
 20. Сідлецька Т. І. Культурно-Історична еволюція українського оркестру народних інструментів : монографія / Т. І. Сідлецька. Вінниця : ВНТУ, 2009. 184 с.
 21. Хай М. Музично-інструментальна культура українців / Михайло Хай. – Київ ; Дрогобич, 2007. 543 с.
 22. Черкаський Л. М. Українські народні музичні інструменти / Л. М. Черкаський. К., 2003.